376R0409

Nr L 50/8 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 26.2.76

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 409/76

av den 23 februari 1976

om gemenskapsmetoder för bestämning av vattenhalten i råtobak

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 727/70 av den 21 april 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för råtobak[1], senast ändrad genom anslutningsakten[2], särskilt artikel 3.3 första stycket och artikel 7.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EEG) nr 1727/70 av den 25 augusti 1970 om interventionsförfarandet för råtobak[3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 408/76[4], fastställs den vattenhalt som skall ligga till grund för bestämning av nettovikten av bladtobak och baltobak.

I kommissionens förordning (EEG) nr 1726/70 av den 25 augusti 1970 om förfarandet för beviljande av bidrag för bladtobak[5], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 408/76, hänvisas till samma vattenhalt som en grund för bestämningen av nettovikten av tobak för vilken bidrag har begärts.

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av de bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för tobak, föreskrivs i artikel 1a.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1726/70 att kommissionen skall fastställa en eller flera gemenskapsmetoder för bestämning av vattenhalten i råtobak.

Två av de metoder som hittills har varit föremål för vetenskapliga undersökningar på gemenskapsnivå har mycket lika egenskaper och ger tillförlitliga, jämförbara resultat. Dessa två metoder bör därför användas, utan att detta hindrar att andra metoder som har underkastats liknande undersökningar och som ger jämförbara resultat införs senare.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för råtobak.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den vattenhalt i tobaken som ligger till grund för beräkningen av nettovikten i enlighet med artikel 11 i förordning (EEG) nr 1726/70 och artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 1727/70 och som fastställs i bilaga 4 till den sistnämnda förordningen, skall bestämmas med hjälp av en de två metoder som för närvarande är godkända och som beskrivs i bilaga 1 till den här förordningen.

2. Den provtagning som är nödvändig vid användning av båda dessa metoder beskrivs i bilaga 2 till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas från och med skördeåret 1976.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 februari 1976.

På kommissionens vägnar
P. J. LARDINOIS
Ledamot av kommissionen

---

(1) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 1.
(2) EGT nr L 73, 27.3.1972, s. 14.
(3) EGT nr L 191, 27.8.1970, s. 5.
(4) EGT nr L 50, 26.2.1976, s. 6.
(5) EGT nr L 191, 27.8.1970, s. 1.

BILAGA 1

GEMENSKAPSMETODER FÖR BESTÄMNING AV VATTENHALTEN I RÅTOBAK

A. Beaudessonmetoden

1. *Apparatur*

Beaudessonsvärmeskåp EM10:

elektrisk torkapparat i vilken varm luft med mekanisk ventilation (en särskild fläkt) genomströmmar det prov som skall torkas. Vattenhalten bestäms genom vägning före och efter torkningen, varvid vågen är kalibrerad på så sätt att det värde som avläses för en använd kvantitet på 10 g direkt motsvarar vattenhalten i procent.

2. *Metod*

En kvantitet på 10 g vägs i en skål med perforerad botten och läggs sedan i torkningskolonnen där den hålls fast med en spiralring. Värmeskåpet kopplas på i fem minuter och under denna tid torkas provet vid en temperatur av cirka 100 °C. Efter fem minuter stoppas processen med hjälp av ett tidur. Luftens temperatur efter avslutad torkning mäts med en inbyggd termometer. Provet vägs och dess vattenhalt avläses direkt och korrigeras vid behov med några tiondelars procent upp eller ned, beroende på den uppmätta temperaturen, med hjälp av den tabell som följer med apparaten.

B. Brabendermetoden

1. *Apparatur*

Brabendertorkskåp:

en elektrisk torkapparat som består av ett termostatreglerat cylinderformigt rum som ventileras mekaniskt, i vilket 10 skålar som alla innehåller 10 g tobak placeras samtidigt. Dessa skålar ställs på en roterande skiva med 10 olika lägen, så att varje skål efter torkningen med en ratt kan föras till ett läge där den kan vägas. Ett system med hävstänger gör det möjligt att ställa skålarna i tur och ordning på en inbyggd vågbalk utan att de behöver tas ut från torkrummet. Vågen har en optisk visare och ger en direkt avläsning av vattenhalten. En andra våg som är ansluten till apparaten används för att väga de ursprungliga provmängderna.

2. *Metod*

Termostaten ställs in på 110 °C.

Torkskåpet förvärms under minst 15 minuter.

10 prov à 10 g vägs upp.

Provmängderna läggs in i torkskåpet.

Proven torkas under 50 minuter.

Vikterna avläses för att bestämma bruttovattenhalten.

BILAGA 2

PROVTAGNING

Följande metod skall användas för provtagning av bladtobak för bestämning av vattenhalten:

1. **Urval**

   Från varje bal väljs ett antal blad i proportion till balens vikt.

   Antalet utvalda blad bör vara så stort att bladen är representativa för balen som helhet.

   Provet skall bestå av lika många blad från balens utsida, från balens mitt och från den del som ligger där emellan.

2. **Homogenisering**

   Alla utvalda blad blandas i en plastpåse och några kg hackas i bitar (0,4–2 mm breda).

3. **Val av provmängd**

   Efter hackning blandas den hackade tobaksmängden ordentligt och en representativ mängd väljs ut.

4. **Mätning**

   Mätningarna skall göras på hela det prov som reducerats på detta sätt och åtgärder bör vidtas för att se till att

   — det inte förekommer några variationer i vattenmängden (luft- och vattentäta påsar eller behållare),

   — provets homogenitet inte påverkas av svinn under upphällning eller hackning.